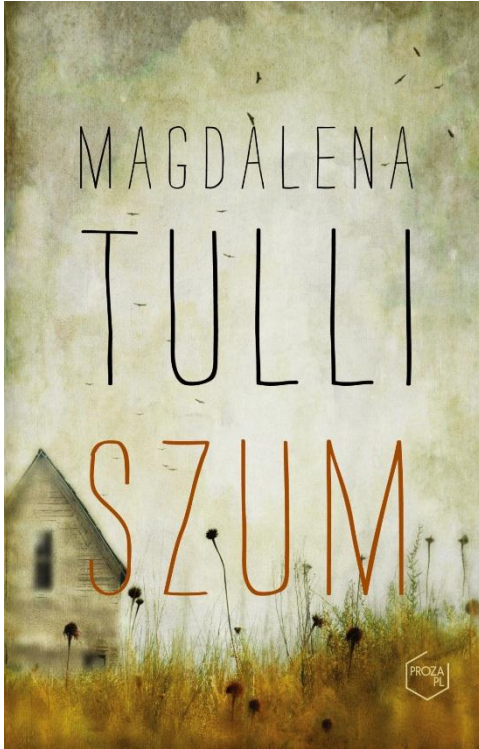

„Szum” Magdalena Tulli

„Szum” to najbardziej osobista książka Magdaleny Tulli. Autorka opowiada rodzinną, wyraźnie autobiograficzną historię. Jest to jednak niezwykle bolesna lektura.

Jednym z ważniejszych wątków ukazanych w powieści jest relacja pomiędzy córką a matką. Autorka podejmuje temat traumy związanej z rodziną – temat niezwykle powszechny we współczesnej literaturze. W tym przypadku trauma sięga czasów wojny. Matka zostaje sportretowana jako ktoś skupiony na sobie, słaby i złamany. Oczywiście winę za to można rzucić na przeżycia wojenne, jednakże dziecko nie jest tego w stanie zrozumieć. Dziewczynka (bohaterka bezimienna, na którą to bezosobowość zwracały uwagę Klubowiczki) jest osamotniona zarówno w domu, jak i w środowisku szkolnym.

Istotnym w książce jest motyw przebaczenia. Mała bohaterka dopiero jako osoba dorosła uczy się przebywać z ludźmi, współpracować z nimi, pozbyć się gniewu. Staje się też zdolna

do przebaczenia, choć jak mówi sama Tulli: „akurat przebaczenie nie jest łatwe, zwłaszcza gdy nikt nie przeprosza”.

Książka odebrana została, jako szum informacyjny. Klubowiczki zarzuciły jej, iż jest celowo literacko komplikowana narracyjnie, zaś ta komplikacja narracyjna dominuje nad treścią i zdecydowanie utrudnia odbiór.

Agnieszka Tomczyk